

kvæmmest for dem at være, idet de saare nærmest ved Udgangene, ved Vaskerumene osv.

Jeg kommer saa til det ærede Medlem for Ribe (Borsen), som fremdrog Digesagen og Ribekommissionens Resultater. Det ærede Medlem haabede snart fra min Side at se Forslag til Løsning af disse Spørgsmaal og opsatte derfor, som naturligt var, sine Bemærkninger, til et saadant Forslag forelaa. Det gør mig oprigtigt ondt at maatte sige det ærede Medlem, at han ikke maa vente, at et saadant Forslag fremkommer fra min Side, i alt Fald ikke for Tiden, og jeg skal i al Korthed sige hvorfor. Hvad *Digesagen* angaar, gaar Andragendet derom jo ud paa, at Staten skulde yde Bidrag til Opførelse af et Dige fra Darum Enge til Landegrænsen, eller i alt Fald til Vester Vedsted, til Beskyttelse af de indenfor liggende Enge og Landstrækninger i det hele. Dette Dige var paa Grundlag af en Beregning, der er et halvt Hundrede Aar gammel, anslaaet til at ville koste 1,350,000 Kr. Paa dette Grundlag havde man saa fra Beboernes Side, sikkert med megen Flid og meget Besvær, skaffet Tegning af et Beløb af i alt 675,000 Kr., dog vel at mærke ikke saaledes, at man tegnede sig for kontante Bidrag, men saaledes, at man tegnede sig for Garantissummer. Det var Mening, at Staten skulde laane de paagældende ogsaa disse 675,000 Kr. mod en aarlig Ydelse af 4 pCt., hvoraf $\frac{1}{2}$ pCt. skulde være Afdrag og Resten Rente, d. v. s.; at Laanet først skulde afvikles i Løbet af — jeg tror — 56—60 Aar. Dernæst havde man skaffet sig Tilsgagn fra Amtet om et Tilskud, jeg tror paa 50,000 Kr., men Resten skulde saa Staten yde som Tilskud. Det kunde jo nu være meget godt, men inden jeg gik videre med dette Andragende, som for øvrigt er varmt anbefalet af Hedeselskabet, og mod hvis Realitet og Nytte for Beboerne jeg aldeles ingen Indvending vil fremsætte, lod jeg Planerne nærmere bearbejde gennem Vandbygningsvæsenet, og det viste sig da, at Forholdene siden Landinspektør Stürups Tid havde forandret sig saa betydeligt og Priserne med dem, at Udgiften nu maatte ansættes ikke til 1,350,000, men til 1,780,000 Kr. Jeg spurgte da gennem Amtet, om Andragerne mente at kunne forhøje deres Bidrag i det mindste saaledes, at man kunde naa til Halvdelen af den omhandlede Udgift. Derpaa fik jeg imidlertid ved Skrivelse fra Ribe Amt af 5. September 1907 tilsendt et Svar fra Digeudvalget af 31. August, som gik ud paa,

at „det maa anses for en Umulighed at faa de interesseredes Tilskud til Diget forøget udover det i vort ærbødige Andragende af 1905 anførte, nemlig 675,000 Kr.“ Under disse Omstændigheder tør jeg ikke love det ærede Medlem at fremkomme med noget Forslag til Løsningen af denne Sag. Naar det er umuligt for Lodsejerne at strække sig videre, tør jeg ikke foreslaa, at Staten skal yde Resten. Selv om man nemlig tager skyldigt Hensyn til, at en Del af dette store Beløb skyldes Sluseforanstaltningerne, der maatte træffes for at skaffe Trafikken fra Ribe ad Ribe Aa en Udvej og en Indvej, og selv om man altsaa vilde helt eller delvis trække dette Beløb fra som noget, Lodsejerne i alt Fald ikke burde betale, bliver der dog saa meget tilbage, at Statens Bidrag vilde blive over Halvdelen af det, som Anlægget vilde koste. Og selv at yde Halvdelen vilde for Staten være at strække sig ualmindelig vidt. Jeg tror ikke en Gang, man tør gøre Regning paa, at Staten kan det. Den har ikke gjort det hidtil. Vi have jo Eksempler paa noget lignende fra Lolland og Falster. Til de Diger, som bleve opførte der efter Stormfloden i 1872, tilstod Staten til Digerne paa Lolland $\frac{1}{4}$, til Digerne paa Falster $\frac{2}{5}$. Udover det tror jeg vanskeligt, man vil faa Staten til at yde Bidrag til dette Dige. Det maa jo da heller ikke glemmes, at det tør forventes — det maa jo være Grundlaget for det hele, Udgangspunktet; var man ikke sikker paa det, burde man slet ikke begynde paa Sagen —, at de Ejendomme, som ved saadant et Dige beskyttes, virkelig ogsaa vinde i Værdi i det mindste; ja vel langt mere, end hvad selve Diget koster. Men naar det er Tilfældet, synes jeg jo nok, at man uden at være ubillig kan forlange, at der fra Lodsejernes Side ydes mere end det, her er Tale om. Det er jo muligt, at Digeudvalget har Ret i, at man ikke ad Frivillighedens Vej kan komme videre, men jeg vil derfor allerede her sige, at er det Lovregler, man trænger til, hvorved man f. Eks. lignede paa alle de Lodsejere, hvis Ejendomme stige i Værdi ved et saadant Digeanlæg, forholdsvis Udgifterne derved, skulde jeg gerne være med til at overveje en saadan Tanke.

Hvad saa angaar *Ribekommissionens* Resultater, saa delte Kommissionen sig jo i et Flertal og et Mindretal. *Mindretallet* vilde have en Havn ved Ribe paa 11 Fods Dybde, egnet til Fiskerihavn og i nogen Grad til Trafikhavn, hvilken Foranstaltning er anslaaet til at skulle koste en lille Million. Jeg spurgte Ribe Byraad, om man